

Bilag 7

Københavns Konditorlaug Danmarks Konditorforening

København, den 7. december 1951.

Til det af folkettinget nedsatte udvalg angående forslag til lov om arbejderbeskyttelse.

På Københavns Konditorlaugs og Danmarks Konditorforenings vegne skal vi tillade os at fremføre vor protest mod den bestemmelse, der er indeholdt i det af folkettinget fremsatte forslag til lov om arbejderbeskyttelse § 32, stk. 3.

Denne bestemmelse indeholder et forbud imod, at en konditor, hans hustru eller børn under 18 år udfører nogen form for arbejde i konditorens værkstedslokale i tiden mellem kl. 20 og kl. 3.

Vi vil gerne udtale, at vi står ganske uforstående overfor den tankegang, at man vil forbyde en håndværker at arbejde i sit eget værksted på det tidspunkt, han måtte ønske dette. Vi anser denne bestemmelse for et urimeligt indgreb i vor næringsfrihed.

Vi vil endvidere gerne henlede udvalgets opmærksomhed på, at det for en konditor kan være af ikke ringe praktisk betydning, at han har adgang til at udføre arbejde i sit bagerilokale udenfor den sædvanlige arbejdstid. Dette kan ofte være tilfældet, hvor det drejer sig om at fremstille specialiteter, chokolader, større festdekorationer, og ikke mindst når det gælder arbejde med fremstilling af nye specialiteter, altsammen arbejder, som en konditor ofte henlægger til efter den normale arbejdstid.

Som begrundelse for indgrebet i vor næringsfrihed anfører man i betænkningen, side 78, alene hensynet til kontrollen med overholdelsen af forbudet mod natarbejde for arbejderne. Vi finder, at denne begrundelse ikke kan have megen vægt, ikke mindst da man i lovforslaget samtidig indfører en betydelig udbygning af det nuværende kontrolapparat, således at det nok skulle være muligt at føre en rimelig kontrol også med overholdelsen af nattehvilen for arbejderne. Vi kan hertil føje, at der fra fagforeningernes side desuden føres en indgående kontrol med arbejdstidens overholdelse.

Vi håber, at vi i det højtærede udvalg kan finde forståelse for vore organisationers synspunkter, således at den for lovforslaget i sin helhed underordnede, men for os — såvel af principielle som af praktiske grunde, så indgribende bestemmelse — kan udgå af loven.

Med ærbødighed

C. F. Diemar,
oldermand.